

ΗΡΑΚΛΕΙΑΣ ΜΕΛΕΤΙΟΣ

Τὸ κείμενον Ἡρακλείου Μελετίου ἐπιεικῶς ἐξυμνήσθη «Θρακικά» 10
ἐν τῷ Διδασκ. Πηλ. Μητροπολιτικῆς Θεσσαλονίκης τ. 29. 57
36 Μιδουράτ
τ. Η' 1937

γενικῆς πεντάδος τῶν Λερίων μητροπολιτῶν Ἡρακλείας διεδέχθη εἰς τὸν
θρόνον Ἡρακλείας κατὰ Νοέμβριον τοῦ 1794 τὸν Μεθόδιον («Θρακικά»
5, 77) καὶ διώκησε τὴν ἐπαρχίαν Ἡρακλείας μέχρι τοῦ 1821 ὅποτε
κατὰ Σεπτέμβριον υπέβαλεν αὐτοθέλητον καὶ ἀβίαστον παραίτησιν διὰ
σωματικὴν ἀσθένειαν.

Τοῦ Μελετίου περιεσώθη ἐπιστολὴ (ἢ κατωτέρω δημοσιευομένη) ἐν
τῷ ἀρχεῖῳ τῆς Λαύρας περὶ ἐξορίας διακόνου τινος Σαμουὴλ ἐξ Ἀθη-
νῶν, περὶ τοῦ ὁποῖου προσωπικῶς ἐν Ἀγίῳ Ὄρει διατρίβων ὁμίλησε
μετὰ τῶν προεστώτων τῆς Λαύρας, καὶ τὸν ὁποῖον ἀποστέλλει ἤδη ἐκ
Κων/πόλεως μετὰ πατριαρχικοῦ κλητήρος καὶ ἀξιῶσι τὸν περιορισμὸν
αὐτοῦ ἐν τῇ Λαύρᾳ κατὰ τὸ ἐκδοθὲν καὶ συναποστελλόμενον Σουλτα-
νικὸν φερμάνιον.

Ἐκ τοῦ ἀρχείου
τῆς Μεγίστης Λαύρας

Ὁσιώτατοι ἐπίτροποι καὶ λοιποὶ ἀρχιερεῖς καὶ κληρικοί τῆς ἱερᾶς καὶ
σεβασμίας μονῆς τῆς Μεγίστης Λαύρας, τῶν ἱερῶν περιπόδητον ἡμῖν
πανοσιότητα ἐκ φωνῆς ἐν Κρούῳ ἐδχόμενος ἡμῶν ἀπαγορευόμενος. Μετὰ
δὲ τὰς σχετικὰς ἡμῶν προσηύσεις ἐδοξατοῦναι ἐκ πανοσιότητός καὶ ὁμο-
τῶν ὁποῖον ἀποστέλλεται ἐπεσόριος εἰς τὴν αὐτοῦ ἐν τῇ ἱερᾷ ἡμῶν μονῇ
ὁ ἐξ Ἀθηνῶν διάκονος **Σαμουὴλ** περὶ ᾧ ἄνωγε ἐνταῦθα εἶχομεν
σὰς ὁμίλησαι καὶ ἐδώσατε τότε καὶ ἡ πατριάρχης τῆς τῶν περιεκλειόμενον
γράμμα, τὸ ὁποῖον σὰς τὸ στέλλομεν διὰ τὴν ἐννοηθῆτε ὅτι καὶ τῇ
συναινέσει ἡμῶν ἐγένετο εἰς τὸ νὰ σταλῆ περιορισμένος ἐν τῇ ἱερᾷ
ἡμῶν μονῇ· ἀλλ' ἐπειδὴ καὶ τότε δὲν ἐστάλη, φοβούμενοι μᾶλλον νὰ
τὸν στείλωσιν ἐκεῖθεν ἀπὸ τὰς Ἀθήνας ἵνα μὴ δραλευσῆσιν, ἐλθόντα
ἤδη τὸν στέλλομεν ἐντεῦθεν διὰ Πατριαρχικοῦ γασσακζῆ συνεπιφέρου-
τος καὶ τὸ τῆς ἐξορίας προσκνητὸν φερμάνι καὶ ἐπιστολῆν τοῦ
Παναγιωτάτου ἡμῶν Λεσπότου. Διὸ γράφοντες καὶ ἡμεῖς διὰ τοῦ
παρόντος ἀξιοῦμεν μετ' ἐδχῆς τῇ ἡμετέρᾳ πανοσιότητι, ἵνα παραλαβόν-
τες τὸν ὀρθήντα καταστήσῃτε εἰς ἀσφαλὲς μέρος καὶ φυλάτῃτε ἐγ-
κλειστον διὰ νὰ μὴ φύγη λεληθότως ἢ ἀπάτη τινὶ χρησάμενος, ὅτι
πονηρᾶς ἐστὶ φύσεως καὶ εἰς τὸ ἀπατᾶν δεινὸς καὶ ραδιοῦργος, καὶ
ἐκ τούτου θέλετε καταλάβῃ πόσον εἶναι πονηρὸς καὶ ἐξαπατητῆς,
ὁποῦ ἐφοβήθησαν νὰ τὸν στείλωσιν ἐκεῖθεν οἱ μοναστηριακοὶ αὐτοῦ
πατέρες, ὡς εἶπομεν. Νὰ ἔχητε οὖν τὴν εὐχὴν νὰ τὸν προσέχητε κα-
λῶς καὶ νὰ τὸν ρουθετήτε καὶ συμβουλευήτε πνευματικῶς τὰ καθή-
κοντα καὶ τὰ πρὸς διόρθωσιν αὐτοῦ καὶ σωτηρίαν, ὁποῦ νὰ μετα-
νοήσῃ καὶ διορθώσῃ ἑαυτὸν, καὶ ἐπαναστρέψας εἰς τὴν μετάνοιαν

Θ ρ α κ α Η .

4α

αὐτοῦ γὰρ ζήσῃ τὸ λοιπὸν δόσιως καὶ θεαρέστως, καὶ ἔσται τότε καὶ τῇ δοσιότητι ἡμῶν μισθὸς παρὰ Θεοῦ, παρ' οὗ καὶ τὰ ἔτη σας εἶεν πλεῖστα μετ' εὐημερίας καὶ σωτηρίας

αωστ' (1806) Ὀκτωβρίου λ'

Περὶ δὲ τῆς ζωοτροφίας αὐτοῦ ἑκατὸν πενήντα γρόσια ἐδιωρίσθησαν τὸν χρόνον, ὡς σὰς πληροφοροεὶ καὶ ὁ Παναγιώτατος ἡμῶν Δεσπότης, τὰ ὅποια θέλομεν τὰ δώσει ἐδῶ ὁποῦ ἐθέλετε διορίσει.

† ὁ Ἡρακλείας Μελέτιος

καὶ ἐν Χριστῷ εὐχέτης διάπυρος

ς) Ο ΦΙΛΙΠΠΟΥΠΟΛΕΩΣ ΘΕΟΚΛΗΤΟΣ

Ὁ Θεόκλητος κατήγετο ἐκ Πατρῶν καὶ ἦν κατὰ παράδοσιν ἀνεψιὸς τοῦ κατοικοῦ τοῦ Ἱερεμίου τοῦ Γ' τῶν ἀπὸ Κασσασίας. Εἰς τὴν μητρόπολιν Φιλιππουπόλεως προήχθη τῷ 1718 διατελέσας τὸν Καλλινίκον προβιβασθέντα εἰς τὴν μητρόπολιν Ἡρακλείας (κατὰ Ὀκτώβριον τοῦ 1718)¹⁾. Δύο γράμματα αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ 1720 (Λεκεμβρίου 28 καὶ 1720 Φεβρουαρίου 4 χρονολογούμενα καὶ πρὸς τὴν Ἱεροσολύμων Χρυσάνθον ἀποστελλόμενα σώζονται ἐν τῇ ἀλληλογραφίᾳ τοῦ μνησθέντος Χρυσάνθου²⁾). Κατὰ τὰ ἔτη 1722—1724 εὐρίσκειται συνοδικὸς ἐν Κ/πόλει καὶ συνυπογράφει εἰς τρία συνοδικὰ Γράμματα τῶν ἐτῶν 1722, 1723 καὶ 1724 καὶ πάλιν κατὰ τὸ 1727 παρευρίσκειται ἐν τῇ βασιλευούσῃ καὶ ὑπογράφει τὴν ἐπὶ Παΐσιου γενομένην τοῦ Ἱερεμίου καθαίρεσιν τῷ αὐτῷ ἔτει φέρεται ὑπογεγραμμένος καὶ εἰς Σιγίλλιον τοῦ Παΐσιου δι' οὗ ἐπικυροῦται ἡ σταυροπηγιακὴ ἀξία τοῦ ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Πατρῶν μοναστηρίου τῆς Θεοτόκου, τοῦ ἐπιλεγομένου Ὀμπλοῦ³⁾). Κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἦ καὶ τὸ

1) «Θρακικά» ΣΤ', 76.

2) Σάθα, Μεσαιων. Βιβλ. Γ', 523.

3) «Ἑλληνικά», Γ', 118.